

VIERING 10 SEPTEMBER 2022

THEMA: Bij God mag je altijd thuiskomen

Voorgangers: Jeanneke de Bot en Els Bazelmans

Cantor: Harry de Bot

Piano: Frank Bockholts

Techniek: Armand Klaassen

Lichtje: Marijke Coonen en Dymphie de Meijer

*Vóór de viering laten we de afbeelding zien van schilderij Rembrandt met daarop de woorden:
" Bij God mag je altijd thuiskomen".*

Voor aanvang speelt Frank piano

Paaskaars is aan

Mededelingen

Klankschaal

Oasekaars wordt aangestoken

Welkom

Welkom lieve mensen hier in de kerk en de mensen thuis die met ons meevieren.

Voor de meeste van jullie is wrs de vakantie voorbij; ik hoop dat het een goede tijd is geweest ondanks de hevige warmte en de droogte.

Els en ik vinden het fijn dat we hier weer samen met jullie mogen gaan " vieren".

inleiding

In de lezing van vandaag schrijft Lucas over 3 parabels die Jezus vertelt als antwoord op het verwijt dat Hij " met zondaars eet". Jezus legt in alle drie de nadruk op hoe God met mensen omgaat, met dat wat verloren is. Hij is daarin geen hoge en verre God, Hij is de Nabijheid Zelve. En Jezus leefde dat ons voor, hij gaf daarmee het hemelse, een aardse kleur.

....

In de ene parabel is God een herder die op zoek gaat naar het verloren schaap; geen een van de kudde kan gemist worden.

Ook is God de vrouw die een lamp aansteekt en net zolang blijft zoeken tot zij haar verloren penning gevonden heeft.

En in de derde parabel is God de vader die op de uitkijk staat en zijn zoon tegemoet snelt als hij na een lange periode weer naar zijn vader terugkeert.

.....

De herder en de vader laten een zo onvoorstelbaar grote liefde zien, onvoorwaardelijk voor elk menskind, welke weg ook gegaan.

Els en ik kozen als rode draad voor deze viering de parabel van de verloren zoon.

Ons thema rondom deze parabel is geworden: "Bij God mag je altijd thuiskomen".

.....

.....

Het was even een schrikken toen ik zag welke lezing bij deze dag hoorde, omdat voor mijzelf de impact van deze parabel op mijn leven/ geloofsleven erg groot is geweest.

Ik wil daar kort iets over zeggen, voor we verder gaan met deze viering; dan wordt de keuze voor bepaalde gebeden en teksten, ook duidelijker.

.....

Ooit maakte ons gezin een lange periode mee die een aantal gelijkenissen had met de parabel van de verloren zoon. Door die gelijkenissen werd ik erg aangetrokken door dit verhaal en dat werd nog versterkt door het schilderij van Rembrandt, dat hij de naam gaf

“ De terugkeer van de verloren zoon”.

Henri Nouwen, een bekende priester en schrijver, schreef hier een boek over met de titel “ Eindelijk thuis”. De parabel en het boek bij het schilderij hebben beiden voor mij heel veel betekend.

Gelukkig hebben wij de “thuiskomst” van onze dochter ook mee mogen maken.

.....

Ons thema “bij God mag je altijd thuiskomen” daar geloof ik in.

“ Zomaar” een parabel, het heeft gevoeld als een Gods geschenk, een helende kracht

“ zomaar” gegeven.

Deze parabel en ook anderen kunnen ons helpen om in de buurt van de Bron te blijven, extra als het leven pijn doet of moeilijk is.

Ik wens ons toe dat deze gelijkenis, door Jezus aan ons vertelt, ons ook nu nog weer mag aanraken.

Een inspirerende viering wensen Els en ik ons allen toe.

.....

Openingsgebed

Eeuwige, God van liefde, God-met-ons
laat je horen in het diepst van onze ziel,
zodat wij jouw nabijheid en genegenheid ervaren.

Doe ons je liefde ontvangen
zodat wij goede keuzes kunnen maken.

Wijs ons de weg naar de zin van ons leven.

Help ons te doen wat ons hart ons ingeeft
in navolging van Jezus,
die ons jouw liefde heeft geopenbaard.

Openingslied: Hoort hoe God met mensen omgaat, GvL 619, vers 1, 3, 12 en 13

Vredeskaars wordt aangestoken

Vredesgebed

V. Overal om ons heen is er onrust en geweld.
Oorlogen woeden, ver weg en nu ook dichtbij
Mensen op de vlucht, op zoek naar veiligheid en vrede.

De vrede die de wereld geeft is kwetsbaar en broos.

De vrede die Jezus ons gunt is voor eeuwig. Daarom bidden we samen:

**A.Liefdevolle Jezus,
geef ons woorden van vrede in de mond,
geef ons daden van vrede in de hand**

**en geef ons vrede in ons hart,
jij die zelf de vrede bent.
Dan kunnen wij die vrede ook uitdragen
in de wereld waarin we leven.**

Vredewens: Laten we elkaar de vrede van Jezus toewensen

Vredeslied:

Taizelied: Daar *waar liefde is en vrede, daar waar liefde is, daar is God bij ons. (herhalen)*

Gedachte van Chiparopai, een Indiaanse vrouw

Hoe zouden we weten hoe we moeten leven,
als we niet ergens in geloofden
dat groter is dan wij?
Wie of wat zou ons het leven leren?

Wie vertelt de boom wanneer het tijd is
om zijn bladeren te laten vallen?
Wie vertelt de vogels wanneer het warm geworden is
en ze weer naar het noorden kunnen vliegen?

En ik denk na en ik denk na
en steeds kom ik op hetzelfde antwoord;
*“dat wat groter is dan wij
leert alle levende wezens wat ze moeten doen”*

Acclamatie: Psalm 25 III Houd mij in leven, wees Gij mijn redding, steeds weer zoeken mijn ogen naar U. (alleen deze woorden)

Lezing: Lucas 15, 1-32, wij lezen 11-32

Jezus vertelt de volgende gelijkenis aan de Farizeeën en schriftgeleerden als zij hem ervan beschuldigen dat hij zondaars ontvangt en met hen eet.

“ Iemand had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn vader: “ Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb”.

De vader verdeelde zijn vermogen onder hen.

Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte.

Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood en begon hij gebrek te lijden. Hij vroeg om werk bij een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. Graag had hij zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem.

Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed en ik kom hier om van de honger. Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: “Vader,

ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners".
Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem.

"Vader", zei zijn zoon tegen hem, " ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden".

Maar de vader zei tegen zijn knechten: "Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. Breng het gemeste kalf en slacht het.

Laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden".

En ze begonnen feest te vieren.

De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans.

Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. De knecht zei tegen hem:

" Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen".

Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn vader kwam naar buiten en trachtte hem te bedaren.

Hij zei tegen zijn vader: " Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. Maar nu die zoon van u is thuisgekomen die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht".

Zijn vader zei tegen hem:" Mijn jongen, jij bent altijd bij me en alles wat van mij is, is van jou. Maar we konden toch niet anders dan feestvieren en blij zijn want je broer was dood en is weer tot leven gekomen. Hij was verloren en is teruggevonden".

Acclamatie: Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar, GvL 460

Levend woord

afbeelding van schilderij van Rembrandt **zonder** de woorden

Onder jullie zullen zeker ook mensen zijn die het herkennen, dat het leven anders kan lopen als dat we het in ons hoofd hebben en dat vanaf dat moment niets meer vanzelfsprekend is. Dat je op je levensweg situaties meemaakt die bijna te zwaar zijn om te verdragen en dat er dan woorden of een beeld/mensen op je pad komen, die je kracht geven, om ondanks alles toch het leven te leven zoals het zich op dat moment voordoet; soms bijna niet mogelijk, maar toch.....het gevoel dat " iets of iemand" je liefdevol draagt, meedraagt....je staat er niet alleen voor.

Ik wil proberen mijn ervaring met de " verloren zoon" en met de ervaring van "bij God mag je altijd thuishkomen" met jullie te delen.

Ik ben me ervan bewust dat de ervaring andere woorden krijgt, wanneer je erop terug kunt kijken, dan op het moment zelf. De heftigheid van dat moment is ergens opgeslagen, maar kan soms toch nog onverwacht weer aangeraakt worden....iedereen zal ook dat herkennen.
.....

Jezus woorden rondom de parabel van de verloren zoon en het schilderij van Rembrandt versmolten met elkaar; ik zag ons familieverhaal daarin gebeuren. Het werd als een spiegel die me werd voor gehouden en waar ik gelukkig veel in heb gekeken en heb mogen zien en kracht uit heb mogen halen.

....

Tot de vaderfiguur voelde ik mij direct erg aangetrokken; een aardse vader in eerste instantie langzaam overgaand in de hemelse Vader God. Zoals beschreven in de parabel; een vader die vele uren eindeloos in de verte tuurt, wachtend op de terugkeer van zijn zoon. Niet met een uitstraling van boosheid, ongeduld en oordeel, niet verbitterd.

Nee, een v(V)ader die op zijn zoon afrent als hij hem in de verte ziet aankomen en hem vervolgens onvoorwaardelijk liefdevol in zijn armen sluit. Een liefde die nooit geëindigd is, wat er toen ook gebeurd was.

Op de een of andere manier raakte deze v(V)ader God misschien wel mijn levens-opdracht voor dat moment; om elke keer terug te komen bij "liefde"; mijn hart open te houden, daarvoor te kiezen als ook andere emoties, die er zeker ook waren, aan mij/ons trokken. Het voelde als een draag-kracht door God gegeven om het vol te kunnen houden/ uit te kunnen houden. De beleving van de pijn van het gemis werd er "anders" door, beter te dragen; alsof het daardoor iets van betekenis kreeg; maar weg was het verdriet en de pijn toen nooit.

Ook werd mij later duidelijk, dat ik in die periode, wrs door dat wat wij meemaakten, "zelf thuis gekomen was" bij een God, die ik nog niet zo kende, als hierboven beschreven. Een God die mij droeg op adelaarsvleugels, toen ik zelf vleugellam was geslagen en hij mij alsmear weer opwierp, tot ik zelf vliegen kon.

Een God die zó barmhartig omgaat met zijn geliefde kind(eren) en dat dit alles oproepen/wakker gemaakt en ervaren is door een parabel die Jezus aan ons tot op de dag van vandaag vertelt.

Ik voel dan grote dankbaarheid en het voor mij oude woord "genade" komt dan ook langs in mij.

.....

.....

Maar het verhaal gaat ook nog over 2 broers, we zien ze op het schilderij van Rembrandt. Een therapeut stelde voor om mij ook in hen te verplaatsen, en niet alleen in de v(V)ader. Ik moest daarvoor wel iets in mijzelf overwinnen om vanuit hen de parabel te lezen en het schilderij te bekijken.

Beiden waren ze mij, dacht ik, in eerste instantie wereldvreemd, maar gaandeweg werd dat toch anders, en zag ik ook stukjes van hen in mijzelf terug.

Er wordt gezegd dat beiden in ieder van ons huizen, maar dat we dat hebben verdrongen.

We worden liever niet geconfronteerd met onze schaduwzijde/ onvermogen.

Alleen wie de jongste zoon (=verloren zoon) en oudste zoon van binnen herkent en erkent, kan tot zich zelf komen, wordt een completer/ heler mens. Achteraf voel ik ook wel dat mij dat het nodige gebracht heeft.

Misschien moeten we allemaal aankijken dat we zelf óók ooit zijn weggegaan om vervolgens terug te kunnen keren bij een liefdevolle Vader of een Herder die niet eerder stopt met zoeken tot hij ons gevonden heeft.

Ik wens ons toe dat we kracht mogen putten uit de woorden van Jezus; dat zij ons ook nu nog mogen ondersteunen in deze tijd van crisis, de een na de ander, die mensen doet verlammen, angstig maakt, onmacht laat voelen, hopeloosheid laat ervaren.

Dat wij ze blijven lezen, ons ervoor open willen stellen en onze ervaringen ermee doorvertellen aan elkaar.

“Bij God mag je altijd thuiskomen.”

De helende kracht van deze parabel, een Gods geschenk.

We kunnen ze beleven als een lamp voor onze voeten, die ons iets van richting geeft.

Korte stilte/ piano

Geloofsgebed

V. Wij geloven in het verhaal van God met de mensen:
dat hij ons tot leven riep,
dat hij ons bestemde tot elkaars geluk en vrede.

**A. Wij geloven in een wereld zonder grenzen,
in mensen die samen op weg willen gaan.**

V. Wij geloven in de open hand van mensen,
die elkaar groeten met woorden van vrede,
die in goed vertrouwen elkaars vreugde willen zijn.

**A. Wij geloven in de ogen van mensen wereldwijd,
die elkaar bevestigen en bemoedigen.**

V. Wij geloven in de goedheid van mensen,
die in liefde elkaar alle ruimte bieden
om vrije en gelukkige mensen te worden.

**A. Wij geloven in de hand die deelt,
in het woord dat vrijspreekt,
in de liefde die in mensen is neergelegd,
opdat wij elkaars bondgenoten worden
op weg naar morgen.**

V. Wij geloven in God-met-ons,
die mensen voorgaat en met ons meegaat,

in één van ons, Jezus Messias.

Voorbeden

Acclamatie: GvL 639 *alleen de woorden:* Van licht en stem zult Gij ons maken, uw evenbeeld

*Aan het begin, vóór het intentie boek en na lichtje van de maand

Goede God, 1.
wij komen naar u in het vertrouwen
dat u ook voor ons
de goede vader uit de parabel bent,
bij wie wij altijd welkom zijn.

De mensheid – wij -
zijn als de verloren zoon,
die het van zijn vader gekregen fortuin
heeft verbrast, er niets mee heeft gedaan
en een arme hongerlijder is geworden.

Aan ons – de mensheid -
hebt u het beheer van onze mooie aarde gegeven
en wij hebben haar uitgeput, vervuild en misbruikt.
Wij hebben toegestaan
dat de roep om meer – meer - meer – geldelijke winst
alles is gaan bepalen en beheersen,
met de opwarming van de aarde als vernietigend gevolg.

De natuur straft ons
met smeltende polen en gletsjers,
stormen en overstromingen,
abnormale hitte, die droogte veroorzaakt
en niets meer doet groeien,
verwoestende branden.
Wij bidden u voor al de mensen,
die daar nu al het slachtoffer van zijn.

Goede God, wat brengt ons de toekomst?
Kranten en TV zijn vol van slecht wereldnieuws.
Angst beheerst ons,
dat voor onze kinderen en kleinkinderen
de aarde onleefbaar wordt.
Wij bidden u, laat dat toch niet gebeuren!

Als wij de toekomst in uw hand leggen,
wijs ons dan op wat wij kunnen doen 2.
om het tij te keren voor onze nakomelingen.
Wijs ons en alle bewoners van de wereld op de tijd, die dringt;
de noodzaak van actie en daden nú.

Wij bidden u voor de slachtoffers van de oorlog in Oekraïne;
voor al die jonge mannen, die hun leven geven voor vrijheid en recht;
voor al die vluchtelingen; dat wij, in onze rijkdom, hen opvangen en dat zij welkom zijn.

Wij bidden voor de intenties, die opgeschreven zijn in het intentieboek.....

Bidden wij voor wat leeft in ons hart maar niet uitgesproken wordt.

Vandaag zijn er *twee lichtjes van de maand*. Het eerste gaat naar Cathrien Bockholts, die bij een val heel ongelukkig terecht kwam en een heup en elleboog brak. Inmiddels is zij voor revalidatie in Merefelt en doet zij haar best om er weer bovenop te komen. Van harte wensen wij haar alle goeds!

Het andere lichtje is voor Harry Bakker, die in het ziekenhuis heeft gelegen, maar inmiddels thuis weer aan de beterende hand is. Ook voor hem: van harte beterschap gewenst!

Onze Vader

**God van hemel en aarde
diep in ons verborgen,
laat jouw wil geschieden**

**Geef ons dagelijks wat wij nodig hebben
naar lichaam en naar ziel.
Vergeef ons onze tekortkomingen
en leer ons mild te zijn
voor onszelf en voor anderen.**

**Houd ons wakker
en laat ons steeds het goede doen
want van jou is de toekomst
tot in eeuwigheid.
Amen**

Collecte

Brood voor onderweg Huub Oosterhuis

Goede God, wij weten van een naam, een oud verhaal, dat ons is doorverteld, over een mens die vol was van uw kracht, Jezus van Nazareth, een jodenman.

In hem is uw genade verschenen, uw mildheid en uw trouw.

In hem is voorgoed aan het licht gekomen hoe gij bestaat: weerloos en zaveloos, dienaar van mensen.

Hij was zoals wij zouden willen zijn: een mens van God, een vriend, een licht, een herder, één die niet ten eigen bate heeft geleefd.

Om aan hem en zijn wijze van leven te blijven denken breken wij dit brood.

Wij breken het brood

Wij hebben dit brood gebroken als teken van verbondenheid met Hem; dat wij Hem bij ons leven houden.

Wij delen nu dit brood met elkaar.

Lied: Voor mensen die naamloos, GvL 644, vers 1,2,3

Dankwoordje

Slotgedachte

Er is een deur die altijd open is
Er is een licht dat altijd brandt
Een warmte die omhult
Een grond die altijd draagt
Een welkom zonder vragen
Bij Hem die altijd is.

Zegenwens

God van liefde,
wij vragen je: raak ons aan, woon in ons, genees ons, vergeef ons, sterk ons,
draag vrucht in ons
en zend ons tot elkaar,
tot de mens die naast ons leeft,
tot de mens die ons lief is,
tot de mens die ons vreemd is,
tot de mens die veraf is,
tot de mens die geen levenskans heeft,
die niet bemind wordt, niet gedragen.
Wees het hart van onze omgang met elkaar.

God van liefde, wij vragen je
wees mét ons en zegen ons,
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Amen.

Slotlied: Die mij droeg op adelaarsvleugels 2x

Daarna: Afbeelding schilderij Rembrandt met tekst erop: Bij God mag je altijd thuis komen

Volgende viering: 25 september: Vredesweek viering Wim Dekker

8 oktober: Oaseviering met Hans en Hannie van Hak